

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niewypłacenia pozostałej należnej kwoty oraz naruszenia zobowiązań przewidzianych w art. II.15.4 umowy o dotacji.

— W tym względzie skarżąca podnosi naruszenie zasady kontryktoryjności przez Komisję oraz naruszenie zasad przejrzystości, bezstronności i niezależności oceniającego podmiotu.

2. Zarzut drugi dotyczący niewypełnienia zobowiązań w zakresie obiektywnej oceny rezultatów w związku z załącznikiem I – ramy logistyczne do umowy o dotacji, uwzględniając limity w zakresie ograniczenia pozostałej należnej kwoty w rozumieniu art. II.17.5 umowy o subwencji oraz limity odsetek, o których mowa w art. II.12.

— W tym zakresie skarżąca podnosi przyczynienie się Komisji do tego, że rezultaty nie zostały osiągnięte, bezpodstawne wzbogacenie ze strony Komisji, naruszenie zasady dobrej administracji w związku z obiektywną oceną projektu w świetle zachowania się samej Komisji, a także naruszenie zasady dotyczącej zachowania istotnych wymogów formalnych.

3. Zarzut trzeci oparty na ogólnym niewykonaniu zobowiązań umownych.

— W tym zakresie skarżąca podnosi naruszenie zasady proporcjonalności, zasady lojalnej współpracy, naruszenie prawa do obrony z uwagi na działania Komisji w ramach procedury audytu i odzyskiwania należności oraz naruszenie art. [41] ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

3. Zarzut czwarty dotyczący niewykonania zobowiązań przewidzianych w art. II.14

— W tym zakresie skarżąca podnosi naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań w odniesieniu do kwalifikowalnych wydatków w związku z personelem i działalnością naukową.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2015 r. – Włochy/Komisja

(Sprawa T-317/15)

(2015/C 254/24)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie EPSO/AD/302/15 – Administratorzy w obszarze audytu (AD 5);

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Podniesione zarzuty i główne argumenty są identyczne z zarzutami i głównymi argumentami podniesionymi w sprawie T-17/15, Republika Włoska/Komisja (Dz.U. C 81 z dnia 9 marca 2015 r., s. 27).

Skarga wniesiona w dniu 19 czerwca 2015 r. – Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro/Komisja (Sprawa T-320/15)

(2015/C 254/25)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA (Vicenza, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Merola, M. Santacroce i M. Toniolo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w całości zaskarżonej decyzji, na mocy której Komisja wykluczyła Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro S.p.A. z udziału we wszystkich procedurach dotyczących udzielania zamówień publicznych i uzyskiwania subwencji finansowanych z budżetu ogólnego Unii Europejskiej, włącznie z procedurą nr JRC/IPR/2014/C.5/0003 RC, opublikowaną w Dz.U. 2014/S 034-054569 z późniejszymi sprostowaniami na okres dwóch lat i dziesięciu miesięcy;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Procedura wykluczenia została wszczęta w związku z udziałem skarżącej w procedurze ograniczonej wszczętej przez Wspólne Centrum Badawcze w dniu 18 lutego 2014 r. dotyczącej konstrukcji nowego budynku w ośrodku Ispra. Komisja uzyskała bowiem wiedzę o pewnych nieprawidłowościach, które miały zostać popełnione przez skarżącą spółkę.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędu w dochodzeniu, przeinaczenia okoliczności faktycznych, i w konsekwencji naruszenie prawa w związku z brakiem zastosowania wyjątku przewidzianego w art. 106 ust. 1 ostatni akapit rozporządzenia finansowego.
 - W tym względzie podniesiono, że zaskarżona decyzja jest obarczona błędem w dochodzeniu, przeinaczeniem okoliczności faktycznych i, w konsekwencji naruszeniem prawa w związku z brakiem zastosowania wyjątku przewidzianego w art. 106 ust. 1 ostatni akapit rozporządzenia nr 966/2012. W szczególności Komisja błędnie nie uznała, że w niniejszej sprawie zostały spełnione przesłanki zastosowania art. 106 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 966/2012, i nie uwzględniła w odpowiedni sposób dowodów z dokumentów przedstawionych przez Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA w toku dochodzenia celem wykazania, że przyjęła ona „właściwe środki” względem dr E. Maltauro.
2. Zarzut drugi dotyczący braku możliwości zastosowania art. 106 ust. 1 lit. c) rozporządzenia finansowego.
 - W tym względzie podniesiono, tytułem pomocniczym, że zaskarżona decyzja jest obarczona przeinaczeniem faktów i brakiem uzasadnienia w zakresie, w którym przypisano przedsiębiorstwu odpowiedzialność za ciężkie uchybienie zawodowe w rozumieniu art. 106 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 966/2012. Z dokumentów dotyczących procedur sądowych, w których brał udział dr E. Maltauro nie wynika, że Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA naruszyła obowiązki staranności i dochowania umów, ani że uzyskała korzyści z nielegalnych zachowań przypisanych jej byłemu prezesowi. W związku z tym nie zostały spełnione przesłanki, by zarzucić Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA uchybienie zawodowe o takim ciężarze, że zasłaby wskazana podstawa wykluczenia.